

Har universiteterne problemer med studietider og frafald?

Kommer de studerende for sent i gang?

Studie gennemførelse står højt på den politiske dagsorden. Fra politisk side vil man gerne sikre, at de nye årgange får så mange år på arbejdsmarkedet som muligt. Derved bliver det økonomiske afkast af investeringen i uddannelse større for samfundet og for den enkelte.

Der er derfor fokus på, at de studerende begynder deres uddannelse tidligere og gennemfører deres uddannelse hurtigere – uden unødigt frafald og omvalg undervejs.

Universiteterne har kun begrænset indflydelse på, hvornår de studerende vælger at påbegynde en uddannelse, men i 2009 fik de studerende selv en konkret fordel ved at søge tidligere ind på en videregående uddannelse.

Her blev der indført en bonusordning, som gav de studerende mulighed for at opjustere deres karaktergennemsnit med 1,08, hvis de søgte optagelse på en videregående uddannelse inden for 2 år efter afslutningen på deres studentereksamen.

Om ordningen har haft betydning for de unges studieadfærd, eller om man skal søge forklaringer i udviklingen på arbejdsmarkedet de seneste år, står hen. Faktum er, at der kan konstateres en udvikling i de studerendes alder ved studiestart. Således er andelen af optagne under 22 år steget fra 59 pct. i 2007 – altså før ordningen blev indført – til 63 pct. i 2012 ifølge tal fra Uddannelsesministeriet.

Ligeledes viser Uddannelsesministeriets opgørelser, at de unge tager færre sabbatår, inden de starter på en videregående uddannelse. I 2012 var det kun 19 pct. af de optagne, som havde holdt tre års pause eller mere.

Bliver de studerende forsinket undervejs?

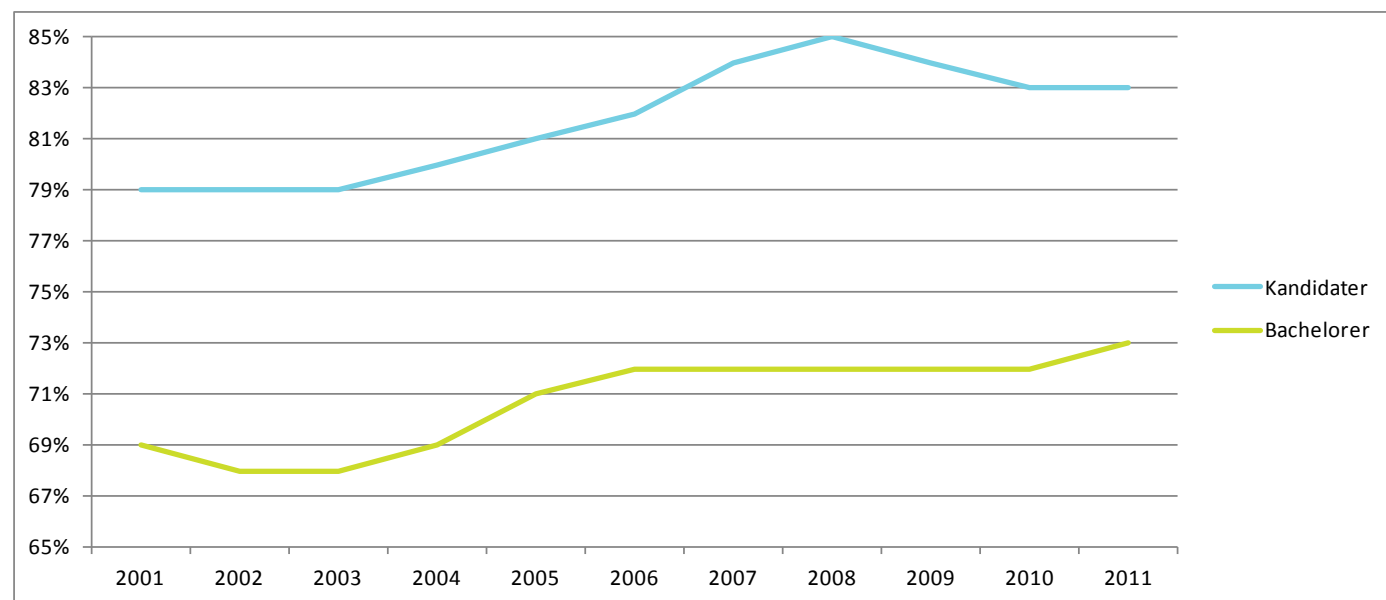
Der er fokus på, at universiteterne formår at få de studerende igennem uddannelserne med færrest mulige forsinkelser undervejs. Dette fokus afspejler sig i, at hurtigere gennemførelse er en central målsætning i universiteternes udviklingskontrakter. Dertil udløses der færdiggørelsesbonus til universiteterne, når de studerende gennemfører deres uddannelser inden for et givet tidsrum.

Universiteterne gør en stor indsats for at reducere studietiderne, og Uddannelsesministeriets beregninger på baggrund af tal fra Det Statistiske Beredskab viser, at der er en fremgang i andelen af kandidater, der gennemfører deres uddannelse på normeret tid plus et år, selvom de studerende de seneste år har stået over for et mere usikkert arbejdsmarked, når kandidatbeviset er i hus.

At der er fokus på hurtigere gennemførelsestider må dog ikke føre til, at man taber det store mål af syne: at så mange som muligt får en videregående uddannelse. Det er derfor afgørende, at unge som ældre kommer i gang med en videregående uddannelse, og at de studerende fastholdes i uddannelsessystemet.

Her er det værd at bemærke, at de modelberegnedede fuldførelsesprocenter er steget de seneste elleve år, jf. nedenstående figur, der baserer sig på datatræk fra Undervisningsministeriets databank.

Modelberegnedede fuldførelsesprocenter for universitetsbachelor og kandidater, 2001-2011

Kilde: Undervisningsministeriets databank